

Mit tegyél a szeretteid üdvösségéért

Kenneth E. Hagin tanítása, 1981

1. rész

A szolgálatban töltött éveim során az egyik leggyakrabban feltett kérdés arra vonatkozott, hogyan vezessék üdvösségre a hívők a családtagjaikat. Az Úr Igéjére alapozva íme a válaszom.

Először is: ismerjük fel, hogy az Atya a Szent Szellemen keresztül vonzza magához az embereket. Amikor az Igét prédikálják, a Szent Szellem meggyőzi az embert az Ige által.

Jézus azt mondta: „Senki sem jöhet énhozzám, hanemha az Atya, aki engem elküldött, vonzza azt: én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.” (János 6:44, angol fordítás)

Másodszor: imádkozz azért, hogy Isten küldjön valakit az illető hozzátartozód útjába. Jézus azt mondta a Máté 9:38-ban: „Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.” Erre később még részletesebben visszatérünk.

Mindazonáltal én nem hiszek abban, hogy bármilyen szabályszerűséget meg lehetne állapítani a lélekmentésre vonatkozóan, ami mindenki számára működik. Isten az egyik embert így vezet, a másikat pedig máshogyan. Mindig azt kell szem előtt tartanunk, hogy a Szent Szellemlen van létfontosságú munkája abban, hogy az embereket Jézushoz vonzza.

Előfordul, hogy a családtagjaiddal a lehető legnehezebb foglalkoznod. Nagyon gyakori, hogy nem hallgatnak rád. Általában igaz, hogy jobban teszed, ha *nem* próbálsz meg ilyen téren foglalkozni velük. Ne érts félre – időnként a Szent Szellem vezethet téged máshogy. Csak általános tanácsokról beszélek most.

Hogyan nyert az én családom üdvösséget

Tinédzser koromban születtem újjá. Néhány rokonom úgynevezett névleges keresztény volt. Tudták, hogy Jézus a Megváltójuk, de ennél nem igazán terjedt tovább a tudásuk. Ami azokat a családtagjaimat illeti, akiknek nem volt üdvösségük – és ebbe olyan rokonok is beletartoztak, mint a nagynéni, nagybácsi és az unokatestvéreim – azt a vezetést vettem Isten Szellemtől, hogy soha ne hozzam szóba az üdvösséget. Az egyik módja annak, ahogy a Szent Szellem vezet bennünket a belső bizonyosság, belső meggyőződés. Bizonyos voltam a szellememben, hogy ha a rokonaim látják az életemben Jézus Krisztus valóságosságát, mindannyian akarják majd ugyanazt. (Ez a természetes világban is igaz. Például ha tudod, hogy valakinek van egy jó receptje, te is meg akarod azt kapni.)

Isten Igéje szerint „a test gyakorlásának kevés haszna van, de az istenfélelem mindenre hasznos...” (1 Tim 4:8) A hasznos azt jelenti, hogy kifizetődő. A 15. versben így folytatta Pál: „Ezeken elmélkedj...hogya te hasznod mindenki előtt nyilvánvaló legyen.” (angol fordítás)

Soha semmit nem mondtam az Úrról a közeli hozzátartozóimnak, és soha egyiküket sem kértem meg, hogy fogadják el az üdvösséget. Tizenhét évesen kezdtem prédikálni, de soha nem kértem őket arra, hogy jöjjenek el és hallgassanak meg. Eljöttek, de én nem kértem őket erre. Soha egy szót sem szóltam egyikőjüknek sem az üdvösségről. Az volt a vezetésem, hogy ne tegyem. Tudtam a szellememben, hogy nem lenne jó megtennem.

Ne nyaggasd őket!

Ha zaklatod a rokonaidat, nem szeretnek majd veled lenni. Mielőtt újjászülettem és elkezdtem volna prédikálni, soha nem imádkoztunk az asztalnál, de később mindig megkértek, hogy mondjak áldást. Ezen kívül soha semmi mást nem mondtam nekik. *Az évek során azonban mégis mindegyikük üdvösségre jutott!*

Megfigyeltem, hogy a két leggyakrabban elkövetett hiba, amikor az emberek a családjukkal foglalkoznak:

- Szuperszellemiek próbálnak lenni
- Túlzásba viszik a biznyságtévést.

Igen, a Biblia tanítja a biznyságtételt, de emlékezzünk csak a régi közmondásra: Többet ér a tett, mint a szó. (Angolban: A tett hangosabban beszél, mint a szó.) Ez azt jelenti, hogy amit *teszel*, az olyan hangosan szól, hogy az emberek gyakran nem is tudják meghallani, amit *mondasz*. Ez különösen igaz akkor, ha nincs összhangban az, amit cselekszel, és az, amit mondasz. Más szavakkal: azoknak, akik sokat beszélnek, lehet, hogy nincs elég „megcselekedésük”, amik alátámasztanák a tanúságtételüket.

Egyszerűen hagytam, hogy az *életem* legyen biznyságul a rokonaim előtt, és láttak valamit az életemben, amit ők is meg akartak kapni. Azt hiszem, ez a legnagyobb biznyság. Az életed hatással tud lenni a házastársadra, a gyermekeidre és az összes többi rokonodra.

Amellett, hogy nem tettem biznyságot a családomnak, imádkoztam értük az évek során. Kifejezetten az egyik rokonomért imádkoztam, amikor nagyon nehéz megpróbáltatásokon ment keresztül a családjában.

Egy nap, amikor éppen a szülővárosomban voltam egy elintéznivaló miatt, láttam egy ismerős alakot az utcán sétálni. Ennek az embernek a járása arra a bizonyos rokonomra emlékeztetett. Amikor azonban félrehúztam az autóval a férfi mellé, úgy láttam, mégsem ő az, és tovább hajtottam.

Néhány háztömbnyire egyszer csak belém nyilallt, hogy édesanyám azt mondta, hogy ez az illető rokon nagyon sokat fogyott, meg sem ismerném. És nem ismertem meg, olyan elgyötört volt. Gyorsan így szóltam hangosan: „Drága Istenem, mentsd meg őt (mondtam a nevét)!”

Egy hang a hátsó ülésről így felelt: „Nos, éppen ezt próbálom tenni.” Olyan tisztán hallottam, hogy körülnéztem, hogy nem búj-e el ott hátul valaki. Aztán hirtelen megérttem valamit: az időmet pazaroltam azzal, hogy így imádkoztam ennek az embernek az üdvösségért, mert Isten egész életében ezen munkálkodott.

Imádkozz a(z arató) munkásokért

Egy Ige jutott az eszembe. Jézus azt mondta a Máté 9:38-ban, hogy „Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.”

Lehúztam az út szélére és leállítottam az autót. Lehajtottam a fejem, és így imádkoztam: „Drága Uram, tudom, hogy nem sokat érne, ha odamennék és beszélnek ezzel az emberrel, mert tudom, hogy nem hallgatna rám. De biztosan van valaki, akire hallgat. Én nem tudom, ki ez a személy, de Te igen. Küldj az útjába valakit, hogy biznyságot tegyen neki!”

Nem működött az, hogy tizenöt évig imádkoztam így: „Istenem, mentsd meg XY-t!” Egyszer kértem imádságban azt, hogy küldjön az Úr egy munkást az ő útjába, és két héten belül találkozott valakivel, aki imádkozott velem és hatással volt rá. Édesanyám elmondta, hogy vett egy Bibliát és elkezdett gyülekezetbe járni.

Miután átéltem ezt a nem mindennapi megtapasztalást, elkezdtem az Igét tanulmányozni. Azokban a gyülekezeti körökben, ahova abban az időben tartoztam, mindig így imádkoztunk: „Istenem, mentsd meg az elveszetteket! Istenem, mentsd meg az

elveszetteket! Istenem, mentsd meg az elveszetteket!” Azonban sehol nem találtam a Bibliában olyat, hogy „Imádkozz, hogy Isten megmentse, üdvözítse az elveszetteket!”

Ehelyett azt találtam, hogy Jézus ezt mondta: „Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.” Az aratnivaló már csak arra vár, hogy learassák! Egyszerűen csak munkásokra van szükség, hogy arassanak.

Van valaki, aki tud beszélni a rokonaiddal akkor is, ha te nem tudsz. Meg kell ezt értened.

Az imádság szerepe

Azonban abban hinni, hogy egy aratómunkás találkozik a te elveszett rokonoddal - ez nem az egyetlen módja, hogy üdvösségük legyen. A szellemedre kell figyelned, hogy útmutatást kapj arra nézve, hogy hogyan érheted el az illetőt. Valami működni fog. Az egyik dolog, amit tehetsz, hogy közbenjársz érte.

Gyakran előfordul, hogy amikor az elveszett rokonainkért imádkozunk, sírunk vagy nyelveken, Szellemben imádkozunk. Többé-kevésbé megpróbáljuk mi magunk véghezvinni testből. Megpróbáljuk rávenni Istent, hogy tegyen valamit, megpróbáljuk kieroletetni, hogy történjen valami.

Valójában azt kell tennünk, hogy tanulmányozzuk az Igét, Isten Szellemére támaszkodunk és megbízunk Benne, hogy a szeretteink megismerik az üdvösséget. Az Igét kell az első helyre tennünk. *Semmilyen imaélet nem lesz sikeres, ha nem Isten Igéjén alapul.*

Vedd észre, hogy lehet, hogy rajtad múlik, hogy megkapod-e a választ! Gyorsabban tud jönni a megnyilvánulás, ha Isten Igéje mélyen gyökeret vert benned. A Biblia azt mondja, hogy „a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.” (Róma 10:17) Más szavakkal: erősebb a hited, ha sok van benned az Igéből.

Ez az oka annak, hogy napokig nem imádkozok dolgokkal kapcsolatban, amíg nem tanulmányozom át alaposan, mit mond az Ige abban a témában. (A vészhelyzetek mások.) Ha az adott helyzet évek óta fennáll és nem változott, akkor néhány nap múlva még mindig ugyanúgy lesz, és van idő tanulmányozni, hogy mit mond róla az Ige. Csak járd körül a dolgot! Elméldj rajta!

Néha napokra elmentem, hogy egyetlen dolgon elméldjek. Három-négy nap múlva úgy vettem észre, hogy olyan erős a hitem, hogy akkor sem tudnék kételkedni, ha akarnék; az Ige belém épített valamit.

Jézus azt mondta a János 15:7-ben: „Ha én bennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.” Látod, csak azután vagy képes hatásosan imádkozni, miután Isten Igéje benned él.

Mivel Isten Szelleme tudja – nem mi -, kit lehet megérinteni, lehet, hogy arra vezet téged, hogy olyan emberért jáj közben, akit alig ismersz, ahelyett, hogy a családtagjaidért vagy barátaidért imádkoznál. Ha ilyen módon imádkozol, egy bizonyos idő elteltével észre fogod venni, hogy az imádság terhe felemelkedik és a könnyedség szelleme száll rád. Néha az emberek elkezdnek nevetni. Nagyon gyakran előfordult, hogy Szellemben nevettem vagy énekeltem. Miért? Amikor a teher felemelkedik, az azt jelenti, hogy a válasz biztosított, annak ellenére, hogy még nem látszik.

2. rész

Néhány évvel ezelőtt azt tanulmányoztam, mit mond az Újszövetség a hívő hatalmáról. Még csak nem is gondoltam azokra a rokonaimra, akiknek még nem volt üdvösségük. Azonban amikor a 2 Korinthus 4:4-et olvastam, ahol Pál azt mondja, hogy e világ istene, a sátán megvakította azoknak az elméjét, akik elveszettek, kezdtem megérteni valamit.

Meg kell törniünk az ördög erejét az elveszett rokonaink felett, mert az ördög vakította meg az elméjüket és úgy is tartja azt.

Amikor megértettem ezt az igazságot, így gondolkodtam: Ha ez igaz (és tudtam, hogy igaz, mert benne van Isten Igéjében), akkor ha működtetni tudom ezt Dub testvéremem, akkor bárki máson is, mert ő a család fekete báránya. Sok bűnös van, de ő a legrosszabb eset. Ha nála működik, bárkinél fog!

Az egyik kezemmel felemeltem a Bibliámat, a másik kezemet felemeltem a Menny felé, és ezt mondtam: „Az Úr Jézus Krisztus nevében megtöröm az ördög erejét a testvérem, Dub élete felett és követelem Dub szabadulását! Ez azt jelenti, hogy szabaddá válik az ördögtől és teljes megváltást jelent Jézus nevében. Ámen.”

Korábban tizenöt évig imádkoztam és időnként böjtöltem is Dubért. Úgy látszott, egyik sem használt. Sőt, látszólag minden még rosszabb lett. De miután egyszer elimádkoztam ezt, megtörtem az ördög erejét Dub élete felett, a dolog le volt zárva. Még gondolati szinten sem érintettem ezt, még csak nem is gondolkodtam rajta.

Körülbelül egy hét telt el. Aztán a következő gondolat jött: „Ugyan már! Csak nem hiszed, hogy az öreg Dub valaha is újjászületik, ugye?”

Elkezdtem gondolkodni a helyzeten. És ez egy kritikus pontja a megváltásnak, a hitnek és bárminek, amit szeretnél Istentől kapni: *Amíg a sátán képes téged az észérvek, az elme területén tartani, minden alkalommal le fog győzni téged – minden csatában, minden konfliktusban. De ha te tartod őt a hit küzdőterén, minden esetben te fogsz fölötté győzedelmeskedni!*

Egy pillanatra elkezdtem gondolkodni rajta. Aztán leállítottam az elmémet és nem gondolkodtam rajta többet. (Képezheted magadat, hogy meg tudd ezt tenni, de ez időt és szorgalmat igényel.)

Valahogy onnan mélyről belőlem, a szellememből, előtört valami. A számon át jött ki és nevetni kezdtem – a bensőmből.

Azt mondtam: „Nem, nem, nem *gondolom*, hogy Dub megváltást kap. *Tudom!* Tudod, sátán, fogtam Jézus nevét és megtörtem az erődöt Dub felett, és követeltem, hogy váljon tőled szabaddá és a teljes megváltását is.”

Ha az ördög rá tudott volna venni, hogy kezdjek el így gondolkodni: „Hát, remélem, hogy újjászületik... nem tudom, hogy így lesz-e vagy sem... talán igen”. Ha ezt tettem volna, legyőzötté váltam volna. De kikapcsoltam az elmémet és megtagadtam, hogy ezen gondolkodjak.

Dub két héten belül újjászületett.

Ez csak egyik módja annak, ahogy imádkozhatunk a szeretteink üdvösségéért. Más rokonaimért máshogyan imádkoztam, ahogy az Úr vezetett engem.

Ez mind az Igéhez és a Szellemhez vezet vissza. Minden kereszténynek bele kell kerülnie az Igébe és tanulmányoznia kell, mit mond a Biblia az elveszettekért való közbenjárásról.

Az emberek gyakran helytelenül imádkoznak és megnyitják az ajtót az ördögnek. Úgy imádkoznak: ”Uram, hozd őt be bármi áron!” De Jézus már megfizette az árat! Ilyeneket lehet

hallani: „Nos, Isten arra használta ezt a tragédiát, hogy üdvösségre vezesse”. De ez a fajta gondolkodás nincs összhangban a Bibliával.

Születtek újjá emberek háború idején, amikor bombák potyogtak az égből, de ez nem Isten útja volt arra, hogy üdvösségre jussanak! Természetesen Ő ott van, ha az emberek Hozzá fordulnak, de neked nem kell tragédiákért imádkozni az emberek életében, hogy majd az ráveszi őket, hogy Istenhez forduljanak!

Nagyon fontos, hogy rá kell bíznod magad Isten Szellemére, és bölcsesség kell ahhoz, hogy tudd, mikor kell beszélned az elveszett rokonaidal és mikor kell csöndben maradnod. És ezalatt imádkozni kell értük.

Soha nem kételkedtem abban, hogy a közvetlen családomnak üdvössége lesz. A feleségem már újjá volt születve, amikor összeházasodtunk és később két gyermekünk lett. Soha nem támadt olyan gondolatom, hogy a gyerekeimnek nem lesz üdvössége. Tudtam, hogy lesz nekik.

Isten családokkal foglalkozik, és a férfinek kellene a vezetőnek lennie. A legtöbb esetben, ha a férfi keresztény lesz, Istennel jár, ő a feje a háznak, imádkozik és ódaadó a családjával szemben, a családja végül követni fogja őt.

Ha szülőként a sor, hogy „követeljék” a családjukat, néhány dolgot meg kell tenniük. Az ő útjának módja szerint kell felnevelniük a gyermeküket (úgy kell nevelniük a gyermeküket, ahogy annak majd járnia kell - angol ford., Péld. 22:6). Az Úr tanítása és intése szerint kell nevelniük őt (az Úr tanítása és feddése szerint – angol ford., Efézus 6:4), tanítaniuk kell neki az Igét.

Ha a fiatalok próbálnak a még újjá nem született szüleik felé szolgálni, nekik is arra van szükségük, hogy a Szellem vezesse őket. Ismerek olyan gyerekeket és tinédzsereket, akik újjászülettek és a szüleiket is az Úrhoz vezették. Másrészt viszont olyan tinédzsereket is ismerek, akik szakadást okoztak maguk és a szüleik között, mert túl gyorsan akartak előrehaladni és túl erőszakosak voltak a bizonyágtételrel.

Érdekelhetnek mások és nehezédhet rád súllyal a sorsuk, de nem tudsz vastörvényeket lefektetni és azt mondani: „követelhetem valaki más üdvösségét”, csak azért, mert azt akard, hogy újjászülessenek. Természetesen azt akarjuk, hogy mindenki újjászülessen, de ebbe annak az embernek is van beleszólása. Az ember saját akarata vesz részt abban, hogy elfogadja vagy elutasítja Jézust.

Ha az ördög ereje már meg lett törve az ember élete felett, ha már szabad arra, hogy döntést hozzon, akkor általában helyesen dönt. De ha az elméje meg van vakítva, akkor természetesen nem tud helyes döntést hozni. Mindenesetre az az általános, ha az emberek az Úrhoz térnek, ha a sátán ereje egyszer meg lett törve felettük. Nem lehet azt mondani, hogy minden esetben így van, mert egyes emberek önszántukból, tudatosan nem akarják követni az Urat.

Tehát vannak irányelvek, és a legtöbb esetben ezeket úgy találod meg, ha tanulmányozod az Igét. Ahol nincsenek, ott pedig arra kell hagyatkoznod, amit a Szent Szellem mond neked, hogy tegyél.

Hadd küldje az Úr a szeretteid útjába azt az embert, akit ő akar. Talán azt szeretnéd, ha újjászületnének és egy bizonyos gyülekezetbe kezdenének el járni, de lehet, hogy újjászületnek és egy másik gyülekezethez fognak tartozni. Az a legfontosabb, hogy az emberek újjászülessenek és a Mennyországba kerüljenek!

Attól függetlenül, hogy az emberek meggyógyulnak-e és szólnak-e nyelveken, még a Mennybe kerülnek, ha újjászületnek. Más szavakkal: beteg testtel lehet a Mennyországba kerülni, de bűnös, újjá nem született szellemmel nem. És ha egyszer újjászülettél, a Mennybe kerülsz attól függetlenül, hogy megkeresztelkedtél-e a Szent Szellemben vagy sem.

A legfontosabb dolog az üdvösség.

Krisztus nagykövetei

Nem kell tökéletesnek lenned ahhoz, hogy lélekmentő legyél

Előfordult már, hogy az Úrhoz akartál vezetni valakit, de féltél, mert nem érezted ehhez elég képzettnek magad? Vagy azért haboztál, mert nem tudtad az egész Bibliát kívülről idézni?

Ahhoz, hogy valakit az Úrhoz tudjunk vezetni, csak hajlandónak és engedelmesnek kell lennünk. Ez az a két jellemvonás, amit Isten keres.

Mindannyian emberek vagyunk, és mindegyikünk követ el hibákat. Lehet, hogy voltak esetek, amikor tudtuk, hogy Isten arra vezetett minket, hogy szolgáljunk valaki felé, de nem tettük meg, amit kért.

Ilyen esetben meg kell ezt bánnunk, meg kell térnünk, tovább kell lépni, és nem szabad hagyni, hogy ez visszatartson minket attól, hogy megtegyük, amire Isten elhívott minket. Péter apostol hibázott, amikor háromszor megtagadta Jézust, de Pünkösöd napján Jézusról beszélt az embereknek, és közel háromezer embert vezetett az Úrhoz!

Legyen ez példa előttünk! Ne engedd, hogy a hibáid miatt eltávolodj Istentől! Ehelyett inkább legyenek azok emlékeztetők arra, hogy Nélküle semmit sem tudunk tenni!